

Számítógép végzi majd a szegedi lakóházak műszaki nyilvántartását az IKV Dáni utcai központi irodacénájában. s ezzel lényegesen könnyebb és gyorsabb lesz a fűlajtásokkal és lakásfenntartásokkal kapcsolatos adatok áttekintése. A VT 20/A típusú Videoton gyártmányú számítógépet a közeljövőben helyezik majd üzembe, ezekben a napokban a gyár szerelői dolgoznak még az épület újonnan kialakított harmadik emeletén. Képünk az új gépteremről készült

Intézkedések a téli árvédelemre

Vízügyi szemlék — Felülvizsgálták a jégtörőket

A vízügyi igazgatóságok befejezték az árvédelmi művek, töltések, szilipek és egyéb felszerelések őszi szemléjét. Ekkor a jéges árvízveszély elhárítása érdekében végzett munkálatok helyzetét, a téli előkészületeket vizsgálták, s ahol szükséges volt, azonnal intézkedtek az észlelt hiányosságok gyors megszüntetéséről.

A vizsgálatok kiterjedtek azokra a nagy folyókanyarokra is, amelyekben már több éve végeznek folyamatszabályozási munkákat. Egyöntetű vélemény ugyan, hogy a jéges árvíz leghatékonyabb megelőzési módszere a folyamatszabályozás, amely a szűk vagy zátonyos mederszakaszok átalakításával lényegesen csökkenti a jégtörölások, jégdugók kialakulásának lehetőségeit. Megállapították, hogy Baja közelében, a Sárosparttól Dunaszekcsőig terjedő 18 kilométer hosszú, erősen kanyargós szakaszon négy évvel ezelőtt megkezdett folyamatszabályozási munkák hatására máris jelentősen javultak a mederviszonnyok, bár a munkálatok csak négy-öt év múlva fejeződnek be. Kedvező változást tapasztaltak a Sió-torkolat térségében végzett dunai mederszakaszok hatásaként is. Különösen biztató, hogy a magyar–jugoszláv országhatártól délre, a közös érdekű jugoszláv Dunaszakaszán az utóbbi években végzett nagyszabású szabályozási munkák lényegesen bővítették a folyó medrét.

A Duna, a Tisza és a mellékfolyók mentén megszerverték a jégmegfigyelő szolgálatot: a zajlás megjelenésétől kezdve naponta mintegy 450 megfigyelő jelenti a folyók jégviszonyait. Előké-

sztítették a légi megfigyelést is. A vízügyi szolgálat repülőgépeit a Duna Budapest és a déli országhatár közötti szakasza fölött vetik be — szükség esetén — a zajló jég veszélyeinek felderítésére. Felülvizsgálták a jégtörő hajókat, s néhányon még kisebb felújítási munkákat végeznek el év végéig. Összesen 33 jégtörő hajó áll a vízügyi szolgálat rendelkezésére s ebből 19 dolgozik majd szükség esetén a Dunán és mellékfolyóin.

A jugoszláv vízügyi partnerekkel kötött megállapodás alapján, ha szükséges, ezen a télen is négy magyar jégtörő hajó segíti a közös

érdekű jugoszláv szakaszon a zajlás levonulását, a partközben megakadt jég eltávolítását. A jégrombolás másik fontos eszközeivel, a jégrombolással dolgozó osztagok is befejezték az előkészületeket. Az Országos Vízügyi Hivatal a korszerű jégrombolás minden tudni valóját összefoglaló irányelvet, továbbá a tisztai jégveszély elleni védekezés útmutatójának kiadásával és továbbképző tanfolyammal is segítette a tervszerű felkészülést. A következő hetekben egyeztetik a felkészülési terveket az árvédekezésben közreműködő társaság képviselőivel.

A Magyar Politikatudományi Társaság új szakosztálya

A Magyar Politikatudományi Társaság nemzetközi politika szakosztályának alakuló ülését tartották meg hétfőn az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetének budapesti, Beniczúr utcai székházában. A közelmúltban létrejött Magyar Politikatudományi Társaságnak 5 szakosztálya lesz, közülük a nemzetközi politika szakosztály szervezését fejezték be legelőbb. Ez magában tömöríti a nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó kutatókat és szakembereket, ösztönöz a külpolitikai tárgyú kutatásokra. Ismertetni kívánja a hazai és külföldi kutatások eredményeit, mindezekkel a közvélemény tájékoztatását szolgálva, javaslatokat adva az állami és pártszervek számára, vitaforumot teremtve az eszmecsere-

hez, lehetőséget biztosítva a kapcsolatokra a hasonló rendeltetésű hazai és külföldi társaságokkal. A szakosztály bázisintézménye a Magyar Külügyi Intézet, tevékenysége során támaszkodik a nemzetközi politikával foglalkozó más tudományos intézményekre és tanszerekre is. Az alakuló ülésen Péter Jánosnak, a Magyar Politikatudományi Társaság elnökének javaslatára megválasztották a tisztviselőket. A nemzetközi politika szakosztály elnöke Berecz János, a Népszabadság főszerkesztője, alelnöke Szentes Tamás, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem tanára, titkára Rajcsányi Péter, a Magyar Külügyi Intézet tudományos munkatársa.

Az ülésen a szakosztály céljairól igazodó munkatervet fogadták el.

A szakosztálynak az első, nagy jelentőségű rendezvénye a jövő hónap közepén lesz. Konferenciát tartanak „A helsinki megállapodás jelentősége egy új nemzetközi rendszer kialakításában” címmel.

Megnyílt az öthónapos pártiskola

Hétfőn, tegnap Szegeden, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának Oktatási Igazgatóságán megnyílt az öthónapos pártiskola. Dr. Kanyó Ferenc, az igazgatóság megbízott vezetője köszöntötte a hallgatókat, alapszervezeti tisztségviselőket, akik közel hatvanan tanulnak majd itt öt hónap alatt.

A megnyitó ünnepségen részt vett Szóai Béla, a megyei pártbizottság osztályvezetője is.

Az ember minősége

A fogalom: minőség köznapi szóhasználatunkban már-már magnetikus tapadással kötődik néhány kategóriához; a szó így hát elsősorban gyártmányok, termelési folyamatok képzetét idézi fel. Természetesen nem alaptalanul, hiszen bizonyítani sem kell, hogy a minőség javítása, meghozzá lényeges és avors javítása egész fejlődésünk kulcskérdése. Közhely bár — annyiszor ismételtük —, mégis szükséges újra és újra szólnunk arról, hogy enélkül nem növelhető tervszerű mértékben az életszínvonal. Azért sem, mert egyazon termék más-más minősége nagymértékben befolyásolja a reáljövendőt, másrészt mert elemi feltétele ez világszerte pozícióink erősödésének.

Mindez kétségtelen ám a fogalom még gazdasági jelentésében sem szűkíthető csak erre. Ritkábban esik szó ama összefüggésről, amit nagyjában-egészében így fejezhetünk ki: az ember minősége. Pedig alighanem elsősorban ettől függ az összes többi követelmény teljesítése. Ettől, hogy milyenek vagyunk, hogyan élünk, miként dolgozunk, egészében véve: milyen a viszonyunk önmagunkhoz és a világhoz. Valóban — milyen is?

Nem tudományos értekezést jegyzek ide — noha a tudománynak is bőven van közlendője e témáról —, sem statisztikai adatokra, sem szociológiai felmérésekre nem hagyatkozom tehát. Inkább afféle tünődés ez, néhány élmény, tapasztalás felidézése. Nemrég ifjúsági klubban gazdaságpolitikáról beszélgettem ipari tanulókkal, fiatal szakmunkásokkal. Életkorukhoz képest meghökkenően széles skálában kérdezősködtek; szó esett a tőkés gazdasági válságról, a KGST-integráció fejlődéséről, sőt olyan, elvontnak tűnő témáról is, mint hogy a tudományos-technikai forradalom, általában az iránítás bonyolultsága. Hiba lenne túlzottan kiterjeszteni egy ilyen beszélgetés tanulságainak érvényesítési körét. Az eszmecsere mégis elezte azt a minőségi változást, fejlődést amely munkásztályunkat, ifjúságunkat az elmúlt évtizedekben átalakította.

Sok efféle példa említhető annak az alaphelyzetnek igazolásául, hogy a munkásosztály műveltségi színvonala, szak-képzettsége, iskolázottsága, politikai felkészültsége olyan mértékben gvaranodott, amit méltán állíthatunk sok más nagy eredményünk mellé. Gyakran hivatkozunk arra, hogy az új gyárakkal, szocialista városokkal, a mezőgazdaság korszerűsítésével átrajzoltuk az ország térképét. Azt sem fölösleges hozzátennünk, hogy közben a mindezt megvalósító ember minősége is változott.

A minap megyei szintű találkozáson egy húszéves fiatalember szenvedélyes felszólalását hallgattam. Túrelmetlenül sorolta közeletünk, társadalmunk nem evz hibáit; a munkahelyi szervezetlenséget, a harácsolást, a spekulációs jövendelmeket, a kispolgári önzést, a kétes eredetű villákat, luxus nyaralókat, hozzátéve, hogy közben

sokan élnek még nagyon csekély jövedelemből, rossz lakáskörülmények között. Akik hallgattak a felszólalást, pontosan éreztük; a felszólaló nem írta mindezt a szocialista társadalom számlájára, nyilvánvaló volt, hogy éppen a szocializmus erkölcsi normái nevében kéri számon a hibák elleni követeléseket.

Napjainkban különösképpen előtérbe került a kérdés: kiből lehet vezető. Divatossá vált a szakmai tudás egyoldalú hangsúlyozása. Ezzel szemben az MSZMP XII. kongresszusa is hangsúlyozta: elvi fontosságú követelmény, hogy a párt-, társadalmi, állami szervek vezető tisztségeibe és testületeibe, s általában vezető funkcióba kellő számban, megfelelő arányban kerüljenek a termelésben élen járó, a társadalmi tevékenységben kiemelkedő és megfelelően felkészült, tehetséges fizikai dolgozók.

Kétségtelen, hogy ezzel a dolgozók többsége — beleértve az értelmiséget is — messzemenően egyetért. Itt-ott mégis hallhatunk olyasmit, hogy vajon nem zöld jelzés ez a laikusoknak, nem hígítjuk-e a vezetés szakmaiságát, műveltségét. Élesekben fogalmazva ezt a kérdést: aki az esztergpadnál kiváló munkát végez, vajon megfelelhet-e mondjuk az igazgatói székben? A félreértés nyilvánvaló, hiszen a társadalmi tevékenységben kiemelkedő és megfelelően felkészült, tehetséges fizikai dolgozókról van szó. Azokról tehát, akikben van hajlam, szorgalom, rátermettség ahhoz, hogy a munkapadtól elindulva a vezetési ismereteket is megszerezzék. Különben pedig a vezetés mindig jelentett a szakma ismereténél. A közelmúltban egy tervezőintézet éléről köztisztviselőben álló, Kossuth-díjjal kitüntetett vezetőt kellett leváltani. Ugyanis a kinevezése után csakhamar kiderült, hogy nincs érteke az emberi kapcsolatokhoz, hogy szakmáján túl más nem érdekli.

S az emberi minőségről tünődve, gyakran eszembe jut Váci Mihály 1963-ban írt riportjának főhőse, a tizenkét éves szabócsip tanyai kislány. Erzsike, Édesanyja analfabéta, a kislány soha nem volt moziban, a városból is csak a disznóvásárt a piacot, a forgóhintát látta. S a riport mégis fölemeli ezt a tizenkét éves gyermekembert, mert csodálatos, ahogyan írni-olvasni tanítja anyját, s milyen felelősséggel dolgozik, hogy zöldséget, gyümölcsöt, tojást vihessenek a piacra. Ki tudnátna, mi lett e kislány sorsa, ám annyi bizonyos: ha tanul, ha netán egykor vezető válik belőle, olyan erkölcsi poggyással érkezik, amelyet az elsőrendű minőség talán profán, de igaz fogalmával illethetünk.

Szükségképpen hangsúlyozzuk manapság mind jobban a munka minőségének követelményét. De ez csak akkor teljesülhet, ha közben az alkotó emberre — változásaira, fejlődésére, minőségére — is figyelünk.

Földesi József

Dr. Arthur Schneier látogatása

Dr. Arthur Schneier, New York-i rabbi „A lelkiismeret felhívása alapítvány” elnöke néhány napos látogatást tett hazánkban. Felkereste dr. Léka László bíborost, esztergomi érseket, dr. Tóth Károly református püspököt, a keresztényen beke konferencia elnökét, dr. Kaldy Zoltánt, az evangélikus egyház országos elnök-püspökét, Héber Imrét, a Magyar Izraeliták Országos Képviselőt elnökét. Az egyházi vezetőkkel megbeszélést folytatott a magyar egyházak és „A lelkiismeret felhívása alapítvány” közötti kapcsolat és együttműködés folytatásának lehetőségeiről. Dr. Arthur Schneier fogadta Aczél György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára és eszmecsere folytattak az idősebb nemzetközi kérdésekről.

KGST-megbeszélés a divatról

Hétfőn a margitszigeti Thermál Szállóban megkezdődött a KGST öltözködéskultúrával foglalkozó munkabizottságának tanácskozása, amelyen nyolc ország divatszakemberei az 1984-es divatirányzatokról, a ruházatkodás nemzetközi tendenciáiról cserélik ki tapasztalataikat.

A téma természetéből adódik, hogy ezen a tanácskozáson nem az előadások, hanem a bemutatók kapják a főszerepet. Négy napon át a részt vevő országok — Bulgária, Csehszlovákia, Kuba, Lengyelország, az NDK, Románia, a Szovjetunió és hazánk — divatintézetei vonultatják fel kollekcióikat, amelyeket már az 1984-es nemzetközi divatrendek alapján állítottak össze.

Hétfőn elsőként a házigazda, a Magyar Divat Intézet mutatta be legújabb modelljeit. A négy évszakhoz kapcsolódó szezon divatos ruhadarabjait tartalmazó kollekció főként hazai alapanyagok felhasználásával készült, jelezve a természetes, illetve a természeteshez hasonló tulajdonságokkal rendelkező

anyagok további térhódítását. A hazai divattervezők alapvető stílusváltást nem ígérnek, két év múlva is a klasszikus, a városi, a sportos, és a romantikus-nosztalgikus stílusok uralnak majd. Némiképp fokozódik a folklór hatás, mind a hétköznapi, mint az alkalmi viseletben. A tervezők különösen gazdag kínálatot vonultattak fel a szabadidő-ruházatban, az elsősorban arra utal, hogy számítanak az ilyen ruházati cikkekre iránti igények növekedésére. A több tucat magyar modell után Románia, Lengyelország, Csehszlovákia divatintézetinek, valamint az öltözködéskultúrával foglalkozó bizottság munkájában második esztendője részt vevő Kubának a bemutatója következett. A gazdag, a nemzeti sajátosságokat és az egyes országok konfekcióiparának fejlődését tükröző bemutatók alapján a szakemberek megkezdtek az 1984-es divatirányzat, színskála kialakítását, a szerkesztési módszerek egyeztetését.

Kedden a férfiak korszerű öltözködéséről tanácskoznak.

Elhunyt Bartók Béláné

A Művelődési Minisztérium mély megrendüléssel tudatja, hogy Bartók Béla özvegye, Pásztor Ditta zongoraművész 21. november 21-én életének 80. évében rövid szenvedés után elhunyt. Temetéséről később intézkednek.

Pásztor Ditta 1903-ban született Rimaszombaton. Édesanyja kezdte zongorázni tanítani, majd Budapesten folytatta tanulmányait, 1922-től a Zeneakadémia növendékeként. Egy év múlva Bartók Béla feleségül vette. Tanulmányait férje irányításával folytatta tovább. Első közös fellépésük 1938. január 16-án volt Baselban,

ahol a kétzongorás szonátát mutatták be. Ugyanebből a műből, valamint hét mikrokozmosz darabból közös hanglémez is készült. Férjével 1940-ben az Amerikai Egyesült Államokba emigrált. 1946 decemberében tért vissza Budapestre. A Bartók-zongoraművek interpretálásának egyik leg-hűbb letéményese volt. A lemezeire vett teljes mikrokozmosz- és gyermekeknek-sorozata forrás értékű.

A Magyar Népköztársaság Erdemes Művésze címmel 1963-ban tüntették ki, 1978-ban pedig megkapta a Magyar Népköztársaság Zászlórendjét.